

RĪGAS VĒSTURISKĀ CENTRA SAGLABĀŠANAS UN ATTĪSTĪBAS PADOME

2012. gada 29.jūnijā

Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijā (VKPAI) Rīgā, Pils ielā 22 – 105

181. sēdes PROTOKOLS

Sēdē piedalās: Padomes locekļi: A.Kronbergs, J.Asaris, D.Baltiņa, J.Dambis, G.Princis, I.Staša - Šaršūne, A. Cinis, J.Zilgalvis
Konsultanti:
V.Cielava – jurists
A.Kušķis – Rīgas domes pilsētas attīstības departaments
R.Bula – Rīgas pilsētas arhitekta birojs
Projektu pārstāvji:
A.Goldberga, D. Briede, J. Radzevičs – Rīgas dome.

Sēdi vada: A.Kronbergs

Sēdi protokolē: A.Rupenheite

Sēdi atklāj: 10.00

1.

Padomes 181. sēdes darba kārtība (Pielikums nr. 1.)

Padomes locekļiem nav iebildumu par sēdes darba kārtību.

2.

Padomes 182. sēde un tās darba kārtība

Padome nolemj 182. sēdi sasaukt 4. jūlijā plkst. 15.00.

3.

Vasaras kafejnīcas Rīgā

iesniedzējs: Rīgas pilsētas izpilddirektors

Ziņo: A. Goldberga informē par vasaras kafejnīcu izvietojumu Vecrīgā, kas, iespējams, prasa pārskatīt esošos noteikumus un ieviest stingrākas normas. Galvenie diskutējamie jautājumi:

- Nožogojuma augstums, kas tiek pārkāpts;
- Mākslīgo grīdu seguma veidošana;
- Markīzes, nojumes, saulesargi.

Uzstādot balstus un jaunas grīdas, veidojas jauni apjomi pilsētvidē, kas ierobežo gājēju pārvietošanās iespējas pa ietvēm, kā arī ietekmē pilsētvides vizuālo uztveri.

J.Radzevičs: noteikumi paredz izņēmumus, kad var izmantot atkāpes vasaras terašu izvietojumam pie ietves, kad ietves segums nav piemērots terases izvietojumam. Klimatiskie apstākļi pasliktinās, līdz ar to uzņēmēji vēlas arvien pagarināt sezonālītāti vasaras kafejnīcām un izvirza jaunas prasības un atkāpes, lai veidotu vairāk noslēgtas teritorijas. Nepieciešams atrast līdzsvaru starp kvalitatīvu pilsētvidi un uzņēmēju interesēm.

D. Briede informē, ka plastikāta sienas nav saskaņotas nevienā vasaras kafejnīcas gadījumā. Tiek saskaņota mēbeļu izvietojuma, tomēr pēc saskaņojuma uzņēmēji izvietoj mēbeles pēc saviem ieskatiem. Kontroli veic administratīvā inspekcija un policija.

J.Radzevičs, atbildot uz G.Prinča jautājumu par sūdzībām no iedzīvotājiem, tūristiem vai institūcijām saistībā ar traucējumiem pārvietoties pilsētā, informē, ka galvenokārt par problēmām informē glābšanas dienesti, kas sūdzas par apgrūtinātu pieejamību ūdens ņemšanas vietām. Šis jautājums tika iestrādāts noteikumos. Papildus sūdzības tiek saņemtas par markīzes stiprinājumiem pie ēku fasādēm, kuras neatbalsta ēku īpašnieki, kā rezultātā tiek radīti balsti nojumēm. Arī cilvēkiem ar īpašām vajadzībām ir problēmas pārvietoties vietās, kur ietve ir nepieejama.

Padome un eksperti izsakās par ieceri:

A. Cinis: Galvenais, kas jādara, ir jāsaglabā statuss, ka ietves ir izmantojamas, lai pārvietotos gājēji, nevis apejamas kafejnīcu izvietojuma vietās. Jādomā par skaidrojošu materiālu izdošanu uzņēmējiem no iedzīvotāju skatupunkta, nevis tikai no saviem aprēķiniem, tādējādi veidojot sadarbību, nevis izdarot spiedienu. Vai ienākumu palielinājums ir tik liels, lai izvietotu nepiemērotas konstrukcijas? Ir bijuši sakari ar līdzīgām draudzības pilsētām Eiropā, kur pilsētas struktūras skaidro uzņēmējiem pieņemtās prasības un noteikumus. Būtiski, lai prasības ir piemērotas visiem vienādas, lai nav izņēmumi un atsevišķi pieļāvumi. Iespējams, vietās, kur ietve ir bojāta, tā ir jāremontē, nevis jāpieļauj izņēmums vasaras kafejnīcas izvietojuma konstrukcijām.

J. Dambis: uzskatu, ka jāšķiro privātā vai pašvaldības zeme. Privātajā zemē ir grūtāk uzlikt ierobežojumus, savukārt pašvaldības zemē īpašnieks var vieglāk diktēt noteikumus. Vasaras kafejnīcas ir laba prakse, kas atdzīvina pilsētas telpu, bet svarīgi sekmēt kvalitatīvus risinājumus, jāizvairās no grīdām, norobežojošiem aizsegumiem, nav pieļaujama plēves sienu izmantošana. Jāizvairās no vizuāli smagiem stacionāriem risinājumiem, neaizsegt arhitektūras vērtības, kuru vizuālā uztvere ir svarīga, kā arī jādomā par krāsu gammu. Mērķis – ērti lietojama pilsētvide, estētika un vizuālais tēls. Realitātē ir daudz negatīvu piemēru, kur jācīnās ar visu bardzību un pilsēta var diktēt savus noteikumus. Ne visos gadījumos arī transporta speciālisti ir pārdomājuši satiksmes kustību, īpaši saistībā ar operatīvā transporta piekļuvi.

R. Bula: kafejnīcu īpatsvars Rīgā ir par lielu. Galvenās problēmas ir Vecrīgā, un kafejnīcu daudzums ir saistīts ar tūrismu. Apspriežot jauno Briges [Beļģija] struktūrplānu konstatēts, ka 10 % iedzīvotāju protestē pret to, ka tūrisma iespaidā tiek izmainīta pilsētas vide un dzīvesveids. Iespējams, Vecrīgai nepieciešams plāns, kur varētu būt izvietotas vasaras kafejnīcas, īpaši tas attiecas uz ielām. Eiropā dažādās pilsētās kafejnīcas ir visvairāk laukumos, savukārt ielās tās ir ļoti maz un, ja ir, tad tiek izliktas tikai mēbeles, bet netiek veidotas slēgtas konstrukcijas. Ja ekonomisku impulsu dēļ vēsturiska pilsētvide attīstās, tad tas ir pieņemami un svarīgi, jo tad vide ir dzīva un tā ir pievienota vērtība mantojumam. Bet tas ir tikai līdz brīdim, kamēr attīstība ir harmoniska un nemaina pilsētvides raksturu. Šajā gadījumā lielais kafejnīcu daudzums izmaina Vecrīgas pilsētvidi un dzīves kvalitāti tajā.

A. Kušķis: Vecrīgas noteikumos nav iekļauts noteiktais ietves platums. Laukumos – gar fasādēm un ietvēm nav iebildumu pret kafejnīcu izvietojumu, bet, piemēram, Doma laukuma vidū tiek izvietotas kafejnīcas. Vai tas ir pieņemams? Plēvju sienu izmantošana nav atbalstāma, lai gan, runājot par citu pilsētu piemēriem, Parīzē plēves āra kafejnīcās ir cauru gadu un cilvēki labprāt uzturas šajās kafejnīcās.

J. Radzevičs, atbildot uz A.Kronberga jautājumu par ienākumiem pilsētas budžetā no publiskās telpas izīrēšanas, informē, ka gada nodevā no vasaras kafejnīcu izīrēšanas pašvaldība saņem apmēram 300 000 Ls. Tas nav tik liels īpatsvars pilsētas budžetā, tomēr tās dod darbavietas un piesaista tūristus. Plēves risinājumi nav atbalstāmi, tie arī neaicina apmeklētājus uzturēties kafejnīcā. Nav iespējams atteikties no vasaras kafejnīcām vispār, bet jāatrod estētisks un kvalitatīvs risinājums. Jāpiestrādā pie noteikumu interpretācijas un kontroles.

D. Baltiņa: Galvenais arguments no uzņēmējiem ir klimata jautājums un tā ietekme uz vasaras kafejnīcu izmantošanu. Uzskatu, ka mums jābūt realīstiem par to, kādā klimatā mēs dzīvojam un nav jārada iespaids, ka mēs dzīvojam kaut kur citur, slēpjoties aiz plēvē un aizsegumiem. Saistībā ar apjomu nepieciešams rast kompromisu, izvietojot atsevišķus galdiņus ārpus telpām, nevis veidojot masveidīgas konstrukcijas. Jautājums ir par pieļaujamo apjomu, nevis kafejnīcu skaitu pilsētā. Finansiālais pienesums ir būtisks jautājums uzņēmējiem, taču svarīgi arī skaidrot viņiem pilsētas vērtības un to pienesumu, ko viņi spēj dot ar savu objektu. Nepietiek ar labās prakses piemēru izdalīšanu. Noteikumus nedrīkst vērst pielaidīgākus, iespējams tie ir jāprecizē un interpretācijas vietās vairāk jāskaidro. Reklāmas izvietojums ir nepieņemams, īpaši, kas reklamē alkoholu, radot pat apkaunojošu situāciju, piemēram, jaukā kafejnīcā pie Latvijas Nacionālās operas nama Cēsu alus reklāma. Šis jautājums reklāmas aspektā ir jāskaidro ļoti konkrēti, jo termini „vizuālā ietekme”, „vizuālais tēls” un „estētika” nav pietiekoši saprotami un viegli interpretējami.

A.Rupenheite informē par saņemto U. Bratuškina viedokli saistībā ar jautājumu par vasaras kafejnīcām Rīgā: „Atbalstot jautājuma par vasaras kafejnīcām aktualitāti, veicu nelielu pētījumu Vecrīgā, kura rezultātā radušās pārdomas piedāvāju Padomei apspriešanai.

1) Ierosinu Padomei RD saistošo noteikumu 8.6. punktu atstāt bez izmaiņām un neveicināt „plēvju māju” eskalāciju.
2) Ierosinu apsvērt iespēju svītrot punktu 8.13.2. Šī punkta nostādnes vasaras kafejnīcu īpašnieki pārsvarā tik un tā neievēro, turklāt prasību pēc kvalitatīviem dizaina risinājumiem uztur punkts 8.13.1.”

A. Kronbergs: uzskata, ka pašvaldībai jādomā par kvantitatīvo limitu. Apmeklētāji vēlas kvalitāti un reģionālo īpatnību kā ziemeļnieku pilsētai, nevis imitēt kaut ko citu. Jākāpina kvalitāte, samazinot kvantitāti. Šajā situācijā plēvju aizliegumi ir jā saglabā. Kafejnīca pie Rātsnama izskatās kvalitatīvi, atturīgi, vienkārši un pievilcīgi. Doma laukums ir pārblīvēts un nav labs piemērs. Tas ir kvantitātes jautājums, īpaši ņemot vērā pilsētas ieguvumu finansiālā skatījumā.

J. Dambis: Svarīgi šādi principi: 1) ērti lietojama pilsētvide un publiskā ārtelpa, 2) estētika vizuālais tēls publiskajā ārtelpā, 3) nepārspīlēt ar kvantitāti; 4) vides kvalitātes nolūkos stingrus noteikumus un kontroli. Tādejādi pilsētvidi bojājošie risinājumi ir jāizskauž. Noteikumus nedrīkst vienkāršot. Nedrīkst prasīt naivos risinājumus ar ratu riteniem, lādēm, virpojumiem un censties izvairīties no šādiem risinājumiem.

I.Staša: Uzskata, ka uzņēmēju konsultēšana un pilsētas vērtību skaidrošana ir svarīgs posms jautājuma risināšanā. Radošumam nav robežu, kas nozīmē, ka, ja tiks izdomāti noteikumi, atradīsies veidi, kā tos apiet un rast citus risinājumus.

J. Zilgalvis norāda, ka mūs satrauc nelieli konkrētu produktu reklamējoši uzraksti, piemēram, Aldaris vai Coca Cola, bet lielais reklāmas uzraksts Samsung, dominējot pāri visai pilsētai, ir izvietots jau ilgāku laiku.

A.Goldberga norāda, ka konkrētu zīmolu saules sargi ir nekvalitatīvāki par uzņēmēju pašu izvietotajiem saules sargiem, taču zīmolu saules sargi tiek piedāvāti bez maksas, tādēļ tie ir plaši izmantoti. Ja noteikumi aizliegtu tādus izmantot, tad vistīcāmāk saules sargi neparādītos vispār, jo tie ir pārāk dārgi uzņēmējiem. Otrs jautājums ir balstu veidošanas aizliegums markīzēm, kas neļautu veidot nojumes un jaunus apjomus, jo pie ēkām tik masīvas nojumes nav iespējams piestiprināt.

A.Cinis: esošie noteikumi satur visus principus uz vides kvalitāti un estētisko risinājumu. Problēma pēc būtības ir citur – visi risinājumi dabā ir empīriskas prakses rezultāti, kur tie ir veidojušies ilgākā laikā. Viss ir sācies no vienkāršiem risinājumiem ar atsevišķu galdiņu izvietojumu, kam radās nepieciešamība izvietot grīdas, jo bruģis ir nekvalitatīvs. Pašvaldības policija negrib iesaistīties darbā ar kontroli, jo lielākā daļa ir ar kompromisem saskaņota. Tas ir pašu uzraudzības un kontroles jautājums.

Padomes lēmumā nepieciešams iekļaut atzinumu, vai noteikumiem jābūt stingrākiem. Uzskatu, ka kontroles funkcija ir jāpastiprina, lai būtu rezultāts.

D.Baltiņa: Nepieciešams attīstīt sevī kultūru nesamierināties ar kaut ko dabiski attīstītu un spēju atteikt piedāvātos risinājumus, lai sasniegtu pilsētvides kvalitāti. Esošie noteikumi labi iezīmē ietvaru, bet jāuzdrīkstas tos īstenot un stingrāk realizēt. Jāattīsta kvalitatīvas vides veidošanas kultūra.

Padome balso par lēmumu: Vasaras kafejnīcu veidošanā Rīgā, Padome iesaka ievērot šādus principus: 1) iestrādāt noteikumos normas, kas ierobežo un rada neiespējamu plastikāta sienu izvietojumu, 2) pašvaldībai vairāk skaidrot uzņēmējiem vēsturiskās pilsētas vērtības, 3) vecpilsētā nav ieteicams izmantot spilgtas reklāmas, kas nelabvēlīgi ietekmē pilsētvidi. Padome iesaka apsvērt vasaras kafejnīcu kvantitatīvo aspektu pilsētā.

Par – 8 – J.Dambis, J. Zilgalvis, J. Asaris, G. Princis, D. Baltiņa, I.Staša-Šaršūne, A. Cinis, A. Kronbergs;

Pret – 0;

Atturas – 0.

Lēmums: Vasaras kafejnīcu veidošanā Rīgā, Padome iesaka ievērot šādus principus: 1) iestrādāt noteikumos normas, kas ierobežo un rada neiespējamu plastikāta sienu izvietojumu, 2) pašvaldībai vairāk skaidrot uzņēmējiem

vēsturiskās pilsētas vērtības, 3) vecpilsētā nav ieteicams izmantot spilgtas reklāmas, kas nelabvēlīgi ietekmē pilsētvidi. Padome iesaka apsvērt vasaras kafejnīcu kvantitatīvo aspektu pilsētā.

4.

Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonas teritorijas plānojuma grozījumu 1. redakcija

Iesniedzējs: Rīgas domes Pilsētas attīstības departaments

Ziņo: A.Kušķis informē par Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonas teritorijas plānojumu un paredzamo grozījumu būtību grozījumu būtību (Pielikums Nr. 2). 2006. gadā uzsākās plānojuma grozījumu izstāde ar Daugavas kreisā krasta silueta koncepciju. Ir bijušas dažādas versijas un varianti, kas nodoti sabiedrības izvērtēšanai, notikušas konsultācijas ar UNESCO un ICOMOS speciālistiem. 2011.gadā ir saņemts pozitīvs atzinums ar nelielām iebildēm, kas ir ievērtētas plānojumā. Detaļas par Daugavas kreisā krasta attīstības koncepciju vēl ir jāizskata. Attīstīties aizsargjoslu likums, šajā sakarā dažas normas ir bijušas jākorrigē vai jānosaka jaunas. Aktualizēts aizsargjoslu un teritorijas izmantošanas apgrūtinājuma plāns. Saņemti un izvērtēti daudzi iedzīvotāju un institūciju priekšlikumi. 2009. gadā veikti grozījumi Rīgas teritorijas plānojumā, arī tie jāatspoguļo. Precizēts automaģistrāļu izvietojums – Hanzas šķērsojums un saistīto ielu tīkls (tunelis, kas plānots no Viesturdārza uz Ķīpsalu). Iekļauti Daugavas kreisā krasta silueta koncepcijas risinājumi. Izstrādāti ūdens teritoriju un to krastmalu izmantošanas nosacījumi., Izvērtēti uzņēmēju ieteikumi, ārvalstu pieredze un risinājumi. Izstrādāta procedūra kā izvērtēt dažādas uzņēmējdarbības attīstības iespējas jauktas apbūves teritorijās. Plānojums izveidots kā atsevišķs dokuments.

I.Purmale informē, ka šobrīd plānojuma grozījumi nodoti sabiedriskai apspriešanai, kas ilgs 8 nedēļas, t.i. līdz 22. augustam. Paralēli tiek lūgti atzinumi no dažādām institūcijām. Sabiedriskās apspriešanas ietvaros paredzētas 3 sanāksmes: 23. jūlijā plkst. 17:00 sanāksme pilsētplānošanas nozares speciālistiem un organizācijām, 26. jūlijā plkst. 18:00 sanāksme ar NVO pārstāvjiem, 20. augustā plkst. 18:00 tikšanās ar iedzīvotājiem un citiem interesentiem. No Padomes tiek gaidīts atzinums šī gada septembrī. Padomei tiek lūgts izvērtēt sagatavotos grozījumus un sniegt atzinumu par tās kompetencē esošajiem jautājumiem pēc šādu tematisko bloku izskatīšanas padomes sēdēs:

1. Kultūrvēsturiskā mantojuma saglabāšanas un aizsardzības jautājumi.
2. Ūdeņu un krastmalas izmantošana.
3. Daugavas kreisā krasta silueta koncepcija.

I.Staša sniedz apkopojumu par paredzamajiem grozījumiem Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonas teritorijas plānojumā attiecībā uz Padomes kompetenci konkrētu jautājumu izvērtēšanā, ar kuru Padomes locekļi iepazīstas turpmākai jautājuma izskatīšanai.

D.Baltiņa aicina lūgt oficiālu atzinumu no UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas un plānot sēdes laikus, kad var piedalīties pārstāvis no UNECO Latvijas Nacionālās komisijas.

I.Staša-Šaršūne informē, ka tiks lūgts oficiāli atzinums no UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas.

G.Princis ierosina organizēt atsevišķu diskusiju ar UNESCO Latvijas Nacionālo komisiju.

R.Bula informē, ka izpēte par telpu ap Dailies teātra laukumu ir veikta un būs pieejama nākamajā nedēļā.

Padomes locekļi nolemj sasaukt nākamās sanāksmes par plānojumu: 25. jūlijā plkst. 15:00, 24. augustā plkst. 10:00.

Padomes locekļi diskutē par teritorijām ar atšķirīgiem noteikumiem.

I. Staša-Šaršūne informē, ka ir pārvērtētas teritorijas ar atšķirīgiem noteikumiem, tām (atsevišķām) ir mainītas robežas un samazināts to skaits (no 52 teritorijām uz 32). Darba gaitā no īpašniekiem nav lielu iebilžu par šiem noteikumiem, līdz ar to tā nav masveidīga problēma. Īpašie noteikumi rada iespējamu saglabāt mazstāvu raksturu vēsturiskajam centram.

A. Cinis: Problēmas saistītas ar to, ka mazstāvu grupās bija priekšlikumi rekonstruēt esošo apbūvi, pievienojot papildus stāvus. Atsevišķos gadījumos tie nebija pieņemami, bet bija arī labi risinājumi, ko noteikumi nepieļāva. Galvenais uzdevums bija saprast, kurās situācijās noteikumus var padarīt elastīgākus.

A. Kušķis: pārejas noteikumi nosaka, ka tiek izvērtēta konkrētā vieta, pēc inspekcijas sniegtā atzinuma par ēkas kultūrvēsturisko vērtību, var tikt mainīts attiecīgā fragmenta statuss – tas kļūst vai nu par kultūras pieminekli, vai ar to o var rīkoties atbilstoši noteiktajam kultūrvēsturiskās vērtības līmenim. Līdz ar to fragmentu atšķirīgie noteikumi saskaņā ar grozījumiem ir pagaidu risinājums.

J.Dambis: Pozitīvi, ka šis jautājums tiek risināts. Nepieciešams diskutēt par šo jautājumu ar visiem iesaistītajiem.

A. Cinis: Šajās teritorijās bija maz jaunas apbūves iespējas. Noteikumu izstrādes procesā tika vairākkārt pārskatīti noteikumi un ieteikti priekšlikumi, pēc katras reizes bija atgriešanās pie standarta noteikumiem. Rezultātā tie neļāva pietiekoši elastīgi reaģēt uz dažādiem risinājumiem katrā konkrētajā vietā.

A. Kronbergs: atsevišķie fragmenti plānojumā traucē veidot loģisku kompozīciju pilsētvidē, jo projektēšana notiek, aplūkojot apkārtnē esošo situāciju.

Padomes locekļi aplūko un diskutē par teritoriju Dzirnāvu ielā un tās robežu.

A. Kušķis: saistībā ar līniju pie ēkām, kas apzīmē autentisko apbūves fronti, finanšu departaments neatbalsta noteikumu maiņu, kas saistīts ar atvieglojumu piešķiršanu.

J. Dambis: neatkarīgi no apzīmējuma, varētu noteikt, ka visām kultūrvēsturiski vērtīgām ēkām ir piemēroti nodokļu atvieglojumi.

A. Cinis: lauztās līnijas apzīmējuma ideja ir identificēt tās vietas, kur nav iejaukti modernā laikmeta apbūves elementi (pēc 1940. gada). Kad veica analīzi, tika secināts, ka tādas fasādes ir ļoti daudz. Rezultātā varētu tikt veikta perspektīvas analīze, kuru savienojot ar autentiskās apbūves fronti, to varētu noņemt. Tas nav ticis darīts. No otras puses, šis apzīmējums ļauj izvairīties no nepiemērotām pārbūvētām fasādēs un jumtos. Iespējams, jāatrod precīzāks formulējums – ielas ainavu fragmenti, kuros nav redzami papildinājumi, kas ir jaunāki par 1940. gadu.

I. Staša-Šaršūne: lauztās līnijas nav pārskatītas grafiskajā daļā, bet ir skatītas noteikumos. Iespējams, jāpārskata grafiskajā daļā konkrētas vietas.

A. Cinis: autentiskuma jēdziens ir daudz diskutēts. Autentisks ir viss, neatkarīgi kad radies. Ari vakar radītais ir sev autentisks. Vēsturiskās teritorijas ir vēsturiskas, jo tās neattīstās pēc tādiem principiem, kā tās radās. Tās nevar turpināt autentisko dzīvi pēc tiem likumiem, kādi ir šobrīd. Tajā pašā laikā šodienas vide ir arī autentiska, tikai ar citiem noteikumiem un kvalitātēm. Runājot par jūgendstila pilsētu, tad ir skaidrs, par kādu periodu ir runa. Tad jāformulē – autentiskums jūgendstila stila. Vecpilsētā ir savi principi. Tādēļ labāk nelietot jēdzienu „autentisks”. Galvenā ideja bija nodalīt kultūrvēsturiski vērtīgos skatus, kuros nav iespējams iekļaut modernus elementus. Daļa no padomju mantojuma var tikt jau ierakstīti kultūras mantojuma sarakstā. Plānojums var pieļaut saglabāt arī ātrāk.

A. Kronbergs: 1940. gads kā robeža ir diskutabls. Nav noliedzami arī pēc tam strādājušie autori.

A. Cinis: padomju laika fasādes ir vērtīgas, bet jāpasaka arī kas tieši ir tās vērtības un saglabājamās laikmeta iezīmes.

Arī speciālistu sabiedrībā ir atšķirīgi uzskati par vērtībām, līdz ar to labāk saglabāt vairāk, nevis pieļaut vairāk atkāpes.

J.Dambis: iespējama apzīmējums autentiskām apbūves frontēm - ainaviski nozīmīgu ielas telpu veidojošas fasādes.

A. Kušķis un I.Purmale informē, ka 2012. gada beigās (decembrī) plānojuma 1. redakcija varētu būt gatava. Dažām vietām, iespējams, nepieciešama 2. redakcija, bet to ir grūti prognozēt, jo nevar paredzēt iespējamus iebildumus.

A. Kronbergs: iespējams, nepieciešams veikt izmaiņas normatīvajos aktos, lai paredzētu vienkāršāku grozījumu veikšanu, lai tas neprasa tik garu procedūru, kas paildzina apstiprināšanu.

J. Dambis: priekšlikums sadalīt plānojuma pieņemšanu divos līmeņos un apstiprināt tās normas, kuras ir saskaņotas un visiem pieņemamas, atliekot otrā stadijā izskatīt diskutējamus jautājumus, lai kopumā plānojuma galīgā redakcija netiek atlikta līdz nākamajam gadam.

Padomes locekļi vienojas, ka katrs izskata plānojumu, lai diskutētu nākošajā sanāksmē. A.Kušķis ir kontaktpersona jautājumos par plānojumu.

Sēdi slēdz: plkst. 13:00

Sēdi vadīja:

A.Kronbergs

Sēdē piedalījās:

J. Asaris

D.Baltiņa

A.Cinis

J.Dambis

G.Princis

J. Zilgalvis

I.Staša – Šaršūne

Protokolēja: A. Rupenheite